

Aftalen er udmøntet i lovforslagene nr. L 155, L 239, L 240, L 241 og L 275 samt en opfølgning af biomasseaftalen og det grønne energimarked.

CD er tilfreds med bemærkelserne på at sikre varmeforbrugerne et retsprisprisleje særligt for den mindre gruppe varmeforbrugere i de små og nødlidende varmeværker, hvor de forudsætninger, forbrugerne tilsluttede sig, er ændret katastrofalt. CD er også tilfreds med, at det tilstræbes, at alle forbrugere betaler den samme afgift for den samme mængde varme ved bl.a. at sikre en rimelig pris- og rabatpolitik i det offentlige selskab DONG.

Et *mindretal* (Dansk Folkepartis og Frihed 2000's medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

En del af mindretallet (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) finder, at varmeregningen er en meget stor udgift for det danske erhvervsliv og den almindelige husholdning, og beklager derfor de store afgifter og skatter, der er pålagt energiforsyningen.

I forbindelse med at sikre så lave varmeregninger som muligt er det bekymrende, at miljø- og energiministeren gennem § 29 får en bemyndigelse til at pålægge en række pristillæg. Her kan der uden reelle begrænsninger pålægges forsyningsvirksomheden mange forskelligartede aktiviteter. Dansk Folkeparti mener, at disse aktiviteter bør finansieres over finansloven, således at det kan vurderes, om det er samfundsøkonomisk relevant at gennemføre de pålagte aktiviteter.

Dansk Folkeparti må erkende, at den enkelte varmekunde i øjeblikket er bundet til sin varmelieferandør i det kollektive system og derfor ikke har mulighed for at få sin varmeleverance fra anden side. Derfor skal varmeforbrugerne sikres bedst muligt mod, at uvedkommende udgifter bliver overvæltet på varmeproduktionen.

»Hvile i sig selv-princippet« videreføres, og det er i forbindelse hermed positivt, at princippet om benchmarking indføres, således at omkostningsbevidstheden i varmforsyningssektoren bliver skærpet. Indtægtsrammestyringen kan dog være problematisk og administrativt krævende.

Varmeregningen fra de decentrale kraftvarmeværker og barmarksværkerne er stadig stigende på grund af de høje naturgaspriser og den fastsatte elpris. Dansk Folkeparti finder det derfor til-

fredsstillende, at det af reformpartiernes aftale af 22. marts 2000 fremgår, at der er en vilje til at løse dette problem, således at partiernes politiske løfter, som de decentrale værker fik sammen med påbudet om overgang til kraftvarme og naturgasfyring, kan opfyldes. Der skulle hermed skabes mulighed for fuld konkurrencedygtighed med den individuelle olie- og gasfyring.

Dansk Folkeparti ser derimod meget skeptisk på den del af aftalen mellem forligsparterne, der skal indebære ensartede beskatningsprincipper for de decentrale og centrale kraftvarmeværker, idet dette medvirker til yderligere varmeprisstigninger i de store byer, der er tilsluttet de centrale kraftvarmeværker.

Dansk Folkeparti kan tilslutte sig den gensidige forkøbsret, som tillægges kommunerne og forbrugerne. Men Dansk Folkeparti kan ikke tilslutte sig reglen om, at der sker en reduktion af bloktilskuddet ved salg af andele eller aktier i de kommunale virksomheder.

Dansk Folkeparti tager i øvrigt afstand fra, at lovforslaget fastholder de nuværende bestemmelser om de kommunale tvangstilslutningsmuligheder.

Dansk Folkeparti finder det acceptabelt, at der kan indgås frivillige aftaler om kontrolmyndighedens adgang til anlæggenes lokaler. Det er derimod uacceptabelt, at der kan ske tvangsmæssig adgang uden retskendelse. Af hensyn til retssikkerheden finder Dansk Folkeparti, at der altid skal indhentes en retskendelse i disse tilfælde. Dansk Folkeparti har derfor stillet ændringsforslag om, at lovforslaget ændres på dette område.

Et *andet mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme imod det stillede ændringsforslag.

Enhedslisten anser det for yderst påkrævet at beskytte varmekunderne, som ellers vil blive de store tabere i kølvandet på elliberaliseringen, ligesom det er vigtigt med en fastholdelse af »hvile i sig selv-princippet«, som er indeholdt i lovforslaget. Når Enhedslisten alligevel ikke kan støtte lovforslaget, skyldes det, at det også åbner for maksimal udbygning af affaldsforbrændingsanlæg, idet staten slipper styringen og overlader planlægningen og beslutningen til kommunerne. Enhedslisten er endvidere klar modstander af den individuelle pris-markedsføring over for kunderne på varmeområdet, idet